

Sygn. akt I C 459/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa I. S.

przeciwko S. S. (1)

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego S. S. (1) na rzecz powódki I. S. kwotę 2 287,27 zł (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem złotych 27/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.11.2016 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 368 zł złotych tytułem części nie uiszczonej opłaty od pozwu w zakresie przegranego powództwa.

IV. Nakazuje pobrać od powódki I. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 5 zł złotych tytułem części nie uiszczonej opłaty od pozwu w zakresie przegranego powództwa.

V. Znosi wzajemnie między stronami pozostałe koszty procesu.

Sygn. akt I C 459/16

UZASADNIENIE

Powódka I. S. wytoczyła powództwo przeciwko S. S. (1) o zapłatę kwoty 896,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.11.2014r. do dnia zapłaty, zobowiązanie pozwanego do partycypowania w kosztach instalacji kotła grzewczego we wspólnej nieruchomości w wysokości 2 000 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że małżeństwo stron zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie wyrokiem z dnia 26.08.2013r. Sąd Okręgowy nie rozstrzygnął o korzystaniu ze wspólnej nieruchomości położonej w P. nr 10, przez co między stronami dochodzi do ciągłych konfliktów i nieporozumień. Cały ciężar utrzymania nieruchomości spoczywa wyłącznie na powódce. Powódka opłaca podatek od nieruchomości , ponosi wydatki za prąd, zakup opału, wywóz nieczystości i drobne naprawy. Pozwany mimo znacznych ustnych wezwań ich nie reguluje.

W piśmie procesowym z dnia 2 listopada 2015r. powódka sprecyzowała i rozszerzyła powództwo wskazując, że wnosi o zasądzenie od pozwanego kwoty 3 215,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14.11.2014r. do dnia zapłaty. Powódka wskazała, że na powyższą kwotę składają się:

- poniesione opłaty za energię elektryczną – 697,61 zł,
- poniesione opłaty za wywóz nieczystości ciekłych – 98,96 zł,
- koszt przygotowania opału na sezon grzewczy 2015/2016 – 842,40 zł,
- koszty związane z utrzymaniem czystości na podwórku – 67,28 zł,
- naprawa pompy do wody - 140 zł,
- opłata podatku od nieruchomości 165,80 zł,
- zakup kotła CO i naprawa instalacji grzewczej - 1 935,00 zł,
- bieżące naprawy drobne – 68,45 zł, łącznie 4 015,50 zł.

Powódka wskazała, że ze wskazanej kwoty pozwany zwrócił powódce kwotę 800 zł, stąd wnosi wyłącznie o zasądzenie kwoty 3 215,50 zł, tytułem poniesionych kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej przez okres 352 zł i zakup pieca w okresie od dnia 13.11.2014r. do 25.10.2016r.

Pozwany S. S. (1) co do zasady nie zgodził się z żądaniem powódki.

W piśmie procesowym z dnia 10 stycznia 2017r. wskazał, że w okresie od 13.11.2014. do 30.06.2016r. na utrzymanie domu wydał 3 077,29 zł. Ze wspólnego lasu stron pozyskał sposobem gospodarczym drewno na opał na sezon grzewczy 2015/2016 i połowę sezonu 2017r. Była żona także kupiła opał. Powódka przeszkadzała pozwanemu. Odnosząc się do żądania partycypowania w kosztach zakupu pieca pozwany podniósł, że w miesiącu maju 2016r. chciał naprawić piec, pospawać go, wówczas powódka wygoniła spawacza. Powódka wymieniła piec pod nieobecność pozwanego. Obecnie, po wymianie pieca temperatura w pokoju pozwanego wynosi 6 stopni. Powódka bez zgody pozwanego wymieniła także bojler. Dalej pozwany wskazał, że w 2016r. pracował wyłącznie 5 miesięcy. Obecnie jest zarejestrowany w PUP w P.. Zarobki pozwanego wynoszą 1 600 zł miesięcznie i w chwili obecnej nie ma pieniędzy. Do pisma procesowego pozwany dołączył rachunki na – za pierwszą ratę podatku od nieruchomości za rok 2016r, za zakup paliwa, szlifierki, węża, złączki, E dławik, preparatu na owady, przycinarki do trawy, przyłącza kranowego, szybkozłączki uniwersalnej, farby, gwoździ, cementu, pacy styropianowej, brykietu, plandeki oraz dwóch dowodów przekazów pocztowych adresowanych na I. S. na kwotę 800 zł i 750 zł.

Na rozprawie w dniu 7 lutego 2017r. pozwany oświadczył, że zwróci powódce połowę kosztów zakupu pieca, bez zwrotu na przyłącze i za robociznę.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

I. i S. S. (2) zawarli związek małżeński w dniu 21 kwietnia 1979r. w K.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 26 sierpnia 2013r. o sygn. akt VI RC 862/12, małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód z winy obu stron.

Strony pomimo rozwiązania małżeństwa w dalszym ciągu zamieszkują we wspólnym domu jednorodzinnym.

Pozwany w okresie od listopada 2014r. do października 2016r. przebywał na nieruchomości wspólnej przez okres 352 dni, w pozostałym okresie podejmował zatrudnienie pracując na statkach.

Powódka opłacała rachunki za energię elektryczną od listopada 2014r. do października 2016r. Za okres 352 dni kwota ta wyniosła 1 182,72 zł. W okresie tym poniosła koszt wywozu nieczystości ciekłych w kwocie 140 zł i 165 zł, zakupu

drewna na opał w kwocie 1 414,80 zł, koszt podatku od nieruchomości 331,60 zł, koszt zakupu kotła CO i naprawy instalacji grzewczej 3 298,10 zł.

Na wydatki poniesione we wskazanym okresie otrzymała od pozwanego kwotę 800 zł.

Zarówno powódka jak i pozwany wykonują osobiście prace związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej.

(dowód: wyrok w sprawie o rozwód z dn. 26 sierpnia 2013r. k. 6, rachunek k. 10,68 rachunki za energię elektryczną k.11,12,13,14, 15, 16, 17, 18, 19, 63, 64,65 rachunek za zakup opału k. 20, rachunek na zakup kotła k. 66, rachunek k.67, zeznania świadków: L. P. k. 56, H. R. k. 56, M. S. – zapis protokołu rozprawy z dnia 25.10.2016r. k. 57,, zeznania stron – zapis protokołu rozprawy z dnia 07.02.2017r. k. 107, bezsporne co do okresów zamieszkiwania pozwanego na nieruchomości wspólnej)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu powódka domagała się od pozwanego zapłaty związanej z kosztami utrzymania nieruchomości wspólnej po ustaniu wspólności ustawowej małżeńskiej za okres od listopada 2014r. do października 2016r. Na skutek orzeczonego rozwodu z dniem 2 października 2013r. ustała między stronami wspólność ustawowa małżeńska, zatem do majątku wspólnego stosować należy art. 46 Kodeksu rodzinnego, zgodnie z którym w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Wskutek ustania wspólności ustawowej dotychczasowa wspólność majątkowa ulega przekształceniu ze wspólności łącznej we wspólność podobną do wspólności majątku spadkowego i zbliżoną do współwłasności w częściach ułamkowych.

Podstawą prawną dochodzonego przez powódkę roszczenia stanowił przepis art. 207 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną. Wydatki związane z rzeczą wspólną dotyczą poniesionych na nią nakładów. Najczęściej są to wydatki ponoszone w toku normalnej eksploatacji rzeczy, według zasad prawidłowej gospodarki, przy zgodzie większości współwłaścicieli (art. 201 k.c.). Nie można jednak wykluczać wydatków nadzwyczajnych, przekraczających zakres zwykłego zarządu, podejmowanych za zgodą wszystkich współwłaścicieli (art. 199 k.c.). Ciężary to z kolei ponoszone obciążania publiczne takie jak podatki, czy opłaty za media. Byłemu małżonkowi ponoszącemu koszty służy zatem roszczenie o zapłatę połowy poniesionych kosztów.

Roszczenie powódki zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powódce spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na niej obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodziła skutki prawne. Sąd w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).”

Pozwany nie kwestionował, iż w okresie za który powódka domagała się zapłaty zamieszkiwał w domu przez okres 352. Z przedłożonych przez powódkę rachunków za energię elektryczną wynika, iż za wskazany okres powódka wydatkowała tytułem zapłaty za energię elektryczną kwotę 1 182,72 zł. W tym stanie rzeczy Sąd uwzględnił żądanie powódki zwrotu połowy wydatkowanych kosztów na energię elektryczną za okres 352 dni, kiedy pozwany przebywał we wspólnym domu mieszkalnym to jest kwotę 591,36 zł. Powódka udowodniła także że poniosła koszt wywozu

nieczystości ciekłych w kwocie 140 zł i 165 zł ,wydatkowała kwotę 331,60 zł tytułem podatku od nieruchomości, jak również poniosła wydatki na zakup pieca CO i naprawy instalacji grzewczej w kwocie 3 298,10 zł oraz z tytułu zakupu opału w kwocie 1 414,80 zł. Łącznie udowodnione , poniesione przez powódkę ciężary wyniosły 6 532,22 zł. Na rozprawie w dniu 7 lutego 2017r. pozwany oświadczył, że zwróci powódce połowę kosztów zakupu pieca, bez zwrotu na przyłącze i za robociznę.

Połowa poniesionych przez powódkę ciężarów wynosi 3 266,11 zł. Powódka przyznała, że pozwany z tytułu poniesionych kosztów zwrócił powódce kwotę 800 zł. Zatem powódce przysługuje od pozwanego zwrot kwoty 2 466,11 zł. Na skutek błędu rachunkowego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki w punkcie I wyroku kwotę 2 287,27. Od powyższej kwoty Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 23.11.2016r. to jest daty doręczenia zastępczego pozwanemu pisma procesowego zawierającego rozszerzenie powództwa do dnia zapłaty.

Powódka nie udowodniła natomiast żądania pozostałej kwoty tytułem kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej. Podkreślić należy , iż obie strony ponoszą drobne wydatki na poczet nieruchomości wspólnej, co wynika z zeznań stron. Przedstawione natomiast rachunki na zakup drobnych materiałów do prac remontowych, czy też rachunku za zakup paliwa , nie dowodzą natomiast , aby zostały spożytkowane nie nieruchomości wspólną. Odnosząc się do żądania zwrotu kosztów naprawy pompy do wody, wskazać należy, że świadek M. S. - syn stron zeznał, że to on oddał do naprawy silnik pompy , jak również naprawiał i serwisował kosiarkę. Sąd nie miał podstaw by zeznania te uznać za niewiarygodne. Powszechnie wiadomym jest, że z posiadaniem własnego wolnostojącego domu z ogrodem łączy się konieczność konserwacji czy też drobnych napraw, jak również koszty związane z utrzymaniem ogrodu m.in. wykaszanie trawy. Czynności te wykonywane przez współwłaścicieli nieruchomości w ocenie Sądu nie mogą zostać zaliczone jako ciężar związany z utrzymaniem nieruchomości wspólnej.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego o złożenie faktury za opłacenie podatku, kupienie łopat do śniegu, paliwa do piły motorowej, za transport drzewa, rachunku na farbę, rachunku na gwoździe, rachunku na taczkę, na próbnik elektryczny, na worek zaprawy tynkarskiej, gniazdo elektryczne i inne, jako spóźnione i nie mające znaczenia dla sprawy.

Z uwagi na częściowe jedynie uwzględnienie powództwa Sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu między stronami kosztów postępowania na podstawie art. 100 k.c.

O nie uiszczonych kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazując pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku tytułem części nie uiszczonych opłat od pozwu w zakresie przegranych powództw, w stosunku w jakim strony proces przegrały, od pozwanego kwotę 368 zł, natomiast od powódki kwotę 5 zł, .